WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

No. 25 23 JUNI 1962
35 CT. - P. W. 25 CT. - BELGIË 6 FR.

meisjes, knoop dit goed in je oren. Doe wat je kunt om droevige ongevallen te voorkomen en laat deze zomer een heerlijke zomer zijn en blijven.

OOM DONALD

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

DE zomer staat voor de deur! En, tjonge, tjonge, wat geeft dat weer heerlijke vooruitzichten! Zonneschijn, warmte, uitstapjes naar zee, bos en hei.... lange vakantie..... fijn bruin worden..... roeien, zeilen en zwemmen. Heerlijk, heerlijk!

Ja, beste jongens en meisjes, de zomer is een fijne tijd, maandenlang hebben we er naar uitgezien en nu is het dan eindelijk zover! En zonder de vreugde en voorpret over al het goede dat ons staat te wachten te willen temperen, zou ik zo graag even een waarschuwend woord willen laten horen. Waarom? Omdat ik ieder jaar weer pijnlijk word getroffen door de droevige berichten in de kranten, die ons vertellen van kinderen die **door eigen onvaarzichtigheid** hun jonge leven verloren door verdrinking. Omdat ze niet bij hun vriendjes en vriendinnetjes, die wèl konden zwemmen, wilden achterblijven; door plagerige uitdagingen van anderen; door zich te ver te wagen in zee; door stoeierij bij diep water.

Nog niet zo lang geleden is vastgesteld dat 90 van de 100 mensen in ons land niet kunnen zwemmen. Het is dus fout om te rekenen op de hulp van anderen!

Beste vrienden en vriendinnen, ik kan jullie niet genoeg waarschuwen tegen onvoorzichtighaid en waaghalzerij bij het water. Ga niet diep water in zonder de zwemkunst meester te zijn! Kun je niet zwemmen, schaam je dan niet, maar ga het gauw leren en.... **houd een wakend oog over de kleintjes!** Dus beste jongens en meisjes, knoop dit goed in je oren. Doe wat je kunt om droevige ongevallen te voorkomen en laat deze zomer een heerlijke zomer zijn en blijven.

OOM DONALD

ONS ZIEKENLIJSTJE

ANTON HOOGENDIJK is 4 jaar oud en al lang ziek. Hij houdt erg veel van mooie, gekleurde prentbriefkaarten. Zijn adres is: Oude Karselaan 111, Amstelveen.

ANITA TERLAAK is 8 jaar en moet nog een hele poos in het ziekenhuis blijven. Zij zou graag eens wat post krijgen. Haar adres is: Kamer 6, San. Beatrixoord, Appelscha.

TONNIE CALAARS ligt al bijna 10 maanden en zou het heel leuk vinden, als iemand hem eens schreef. Hij is 11 jaar en zijn adres is: San. Dekkerswald, Groesbeek.

CARLA TEN HEUVEL is 12 jaar en moet nog een poosje in het ziekenhuis blijven. Wie stuurt haar eens een kaart? Haar adres is: Kinderzaal 1, Binnengasthuis, Grimburgwal, Amsterdam.

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 25

De voetbal wordt met een reuze knal tegen deze rebus aangeschoten, omdat het gezegde dat er in verborgen staat, iets met sport te maken heeft. Onze vraag is nu: hoe luidt dat gezegde? Het bestaat in totaal uit drie woorden. Als je het weet, schrijf de oplossing van deze puzzel dan op een briefkaart en stuur die vóór 28 juni als je in Nederland woont, naar **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam, en als je in België woont, naar **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19.

Vergeet niet, duidelijk je naam en adres te vermelden en zet in de linkerbovenhoek „oplossing 25".

Veel succes!

OOM DONALDS BRIEVENBUS

JANNIE VAN ANTWERPEN, MONSTER. Wat knap zag, dat je zelf een pyjama kunt maken! Is hij al bijna af? Met een elektrische naaimachine gaat het natuurlijk heel vlug!

FRANCIS SONKE, CADZAND. Wat een mooie tekening had je gemaakt! Je krijgt op school zeker altijd goede cijfers voor tekenen, hè? Vast wel 'n 8 of 9! De groeten aan Sjaak!

TEUNTJE WELLES, LEEUWARDEN. Fijn om zoveel broertjes en zusjes te hebben. Hebben jullie er nooit ruzie over, wie DONALD DUCK het eerst mag lezen? En scheurt kleine Alie hem niet meteen stuk?

PETER v. d. TILLAART, MILL. Ja, de Boze Wolf verzint altijd iets nieuws om de biggetjes te pakken te krijgen, maar het lukt hem gelukkig nooit! Knor en Wolfje weten er altijd wel iets op te vinden, als Knir en Knar gevangen zijn!

Jullie brieven zijn altijd van harte welkom, jongens en meisjes. Schrijf gerust zoveel je maar wilt naar DONALD DUCK, Postbus 792, Amsterdam, of naar DONALD DUCK, Postbus 2, Antwerpen 19, als je in België woont. Links boven in de hoek van de envelop moet je zetten: Oom Donalds Brievenbus, en op de achterkant duidelijk je naam en adres. Tot schrijfs maar weer!

PRIJZEN

Eerste prijs: Een Kodak Starlet fototoestel, winkelwaarde f 23.50; tweede prijs: een Pelikan vulpen met gouden pen, winkelwaarde f 17.50; derde t/m twaalfde prijs: een „Donald Duck" lepel en vork; dertiende t/m tweeëntwintigste prijs: 'n „Donald Duck" vulpotlood.

OPLETTEN ALLEMAAL

Hier volgen de namen van de prijswinnaars van onze prijsvraag no. 18:

1e prijs: Ineke Meijer, **Delfzijl.**

2e prijs: Wim Lobbezoo, **Oud-Vossemeer.**

3e t/m 12e prijs: G. van Batenburg, **Amsterdam-C**; J. van Liere, **Oosterend (Texel)**; J. van Tilburg, **Moordrecht**; Steef Klarenbeek, **Utrecht**; N. Egberts, **Norg**; Henk Austman, **Den Haag**; J. Vleugels, **Wespelaar (Blg.)**; Frans Kok, **Enschede**; H. v. d. Donk, **Veghel**; Klaas Eigenhuis, **Aalsmeer.**

13e t/m 22e prijs: Gerry Vos, **Groningen**; F. Ruys, **Beekbergen**; A. Bode, **Oudewater**; Jan Heinecks, **Rotterdam-8**; Lia Warmenhoven, **Noordwijkerhout**; Henk Zijlstra, **Schaesberg**; P. Provoost, **Haarlem**; D. J. Grouwstra, **Zutphen**; Sonja Nederberg, **Gouda**; A. Verhoeff, **Sprang-Kapelle.**

Oplossing no. 23 luidt: **ZEILBOOT.**

Walt Disney's

Oom Dagobert

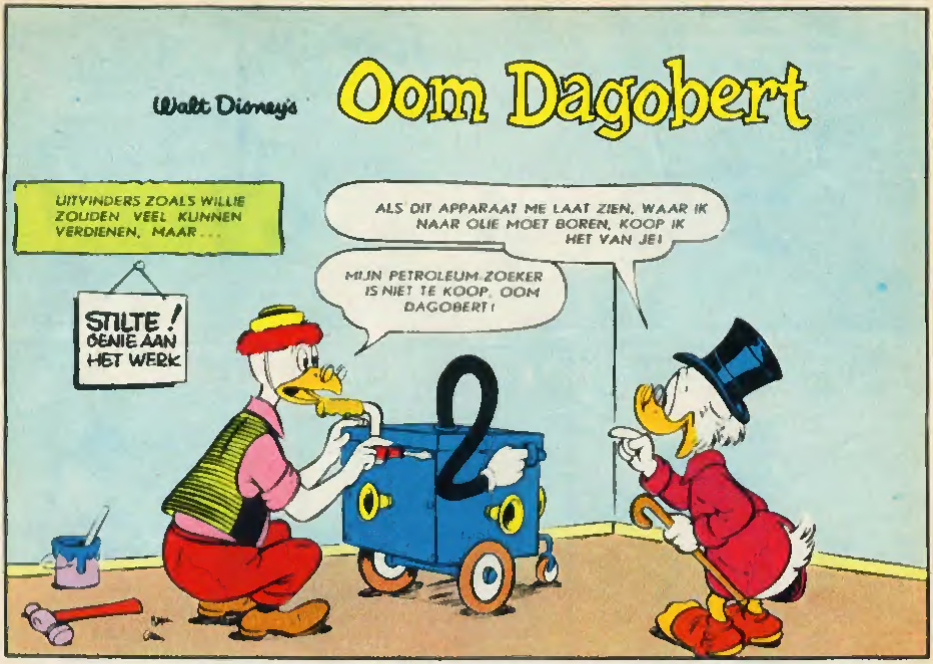

HMM, HIJ KOMT IN BEWEGING.....
HET KAN BEST ZIJN DAT ER HIER GEEN OLIE IS!
TOING!
WAT?
HIJ WIJST RECHT NAAR BOVEN! HAHAHA!
WAAR LACH IK EIGENLIJK OM? IK HAD ER ZOWAT MIJN GOEDE GELD VOOR UITGEGEVEN!
DAT ZEGT U NU WEL, MAAR HET IS ECHT NOG NIET ZEKER DAT HIJ HET MIS HEEFT!
DACHT IK HET NIET? EEN OLIE-SPUITJE OP ZOLDER!
HIJ DOET HET WÉL, HOOR! ER STAAT...
HIJ IS AL WEG!
HINDERT OOK NIET! HIJ ZOU HET APPARAAT TOCH NOOIT VAN ME GEKREGEN HEBBEN!
KEN IK IEMAND DIE HET ZOU VERDIENEN OM OLIE OP ZIJN GROND TE VINDEN?

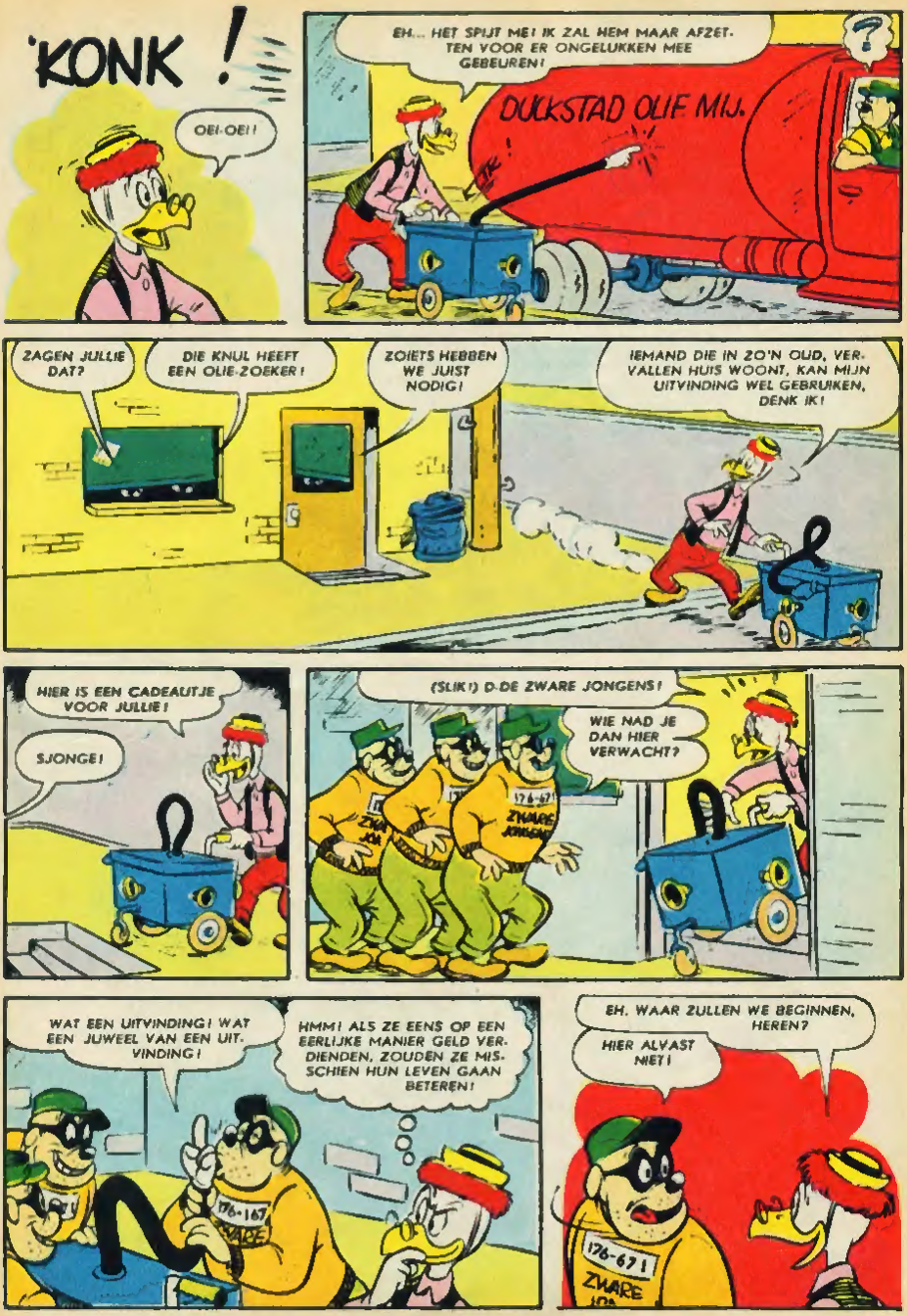
KONK !
OEI-OEI!
EH... HET SPIJT ME! IK ZAL HEM MAAR AFZET-TEN VOOR ER ONGELUKKEN MEE GEBEUREN!
DUKKSTAD OLIE MIJ.
?
ZAGEN JULLIE DAT?
DIE KNUL HEEFT EEN OLIE-ZOEKER!
ZOIETS HEBBEN WE JUIST NODIG!
IEMAND DIE IN ZO'N OUD, VER-VALLEN HUIS WOONT, KAN MIJN UITVINDING WEL GEBRUIKEN, DENK IK!
HIER IS EEN CADEAUTJE VOOR JULLIE!
SJONGE!
(SLIK!) D-DE ZWARE JONGENS!
WIE HAD JE DAN HIER VERWACHT?
176-67
ZWARE JONGENS
WAT EEN UITVINDING! WAT EEN JUWEEL VAN EEN UIT-VINDING!
HMM! ALS ZE EENS OP EEN EERLIJKE MANIER GELD VER-DIENDEN, ZOUDEN ZE MIS-SCHIEN HUN LEVEN GAAN BETEREN!
EH, WAAR ZULLEN WE BEGINNEN, HEREN?
HIER ALVAST NIET!

EN ZO...
WE ZOUDEN HIER IN DE BUURT GRAAG OLIE WILLEN ONTDEKKEN!
DAT KAN!
DEZE GROND IS NATUURLIJK VAN JULLIE!
GRUTJES, NEE!
ZWARE JONGENS
MAAR ALS ER HIER OLIE IS, KUNNEN WE DIE OUDE DAME WEL OVERHALEN. DE GROND AAN ONS TE VERKOPEN!
HET IS DE BOERDERIJ VAN OMA DUCK!
NATUURLIJK ZEGGEN WE NIETS VAN DE OLIE!
HOE HEB IK KUNNEN DENKEN DAT DIE BOEVEN OOIT ZOUDEN VERANDEREN?
LATEN WE BEGINNEN!
JA, GAUW!
HMM... ALS IK HEM EEN BEETJE OMDRAAI... ZO... EN DAN...
JULLIE HEBBEN ER ZELF OM GEVRAAGD, JONGENS!
KLIK!
OEI!
PFFF!
OEF!
JA, HOOR! ER IS HIER OLIE... IN JULLIE EIGEN AUTO!
TWOING!

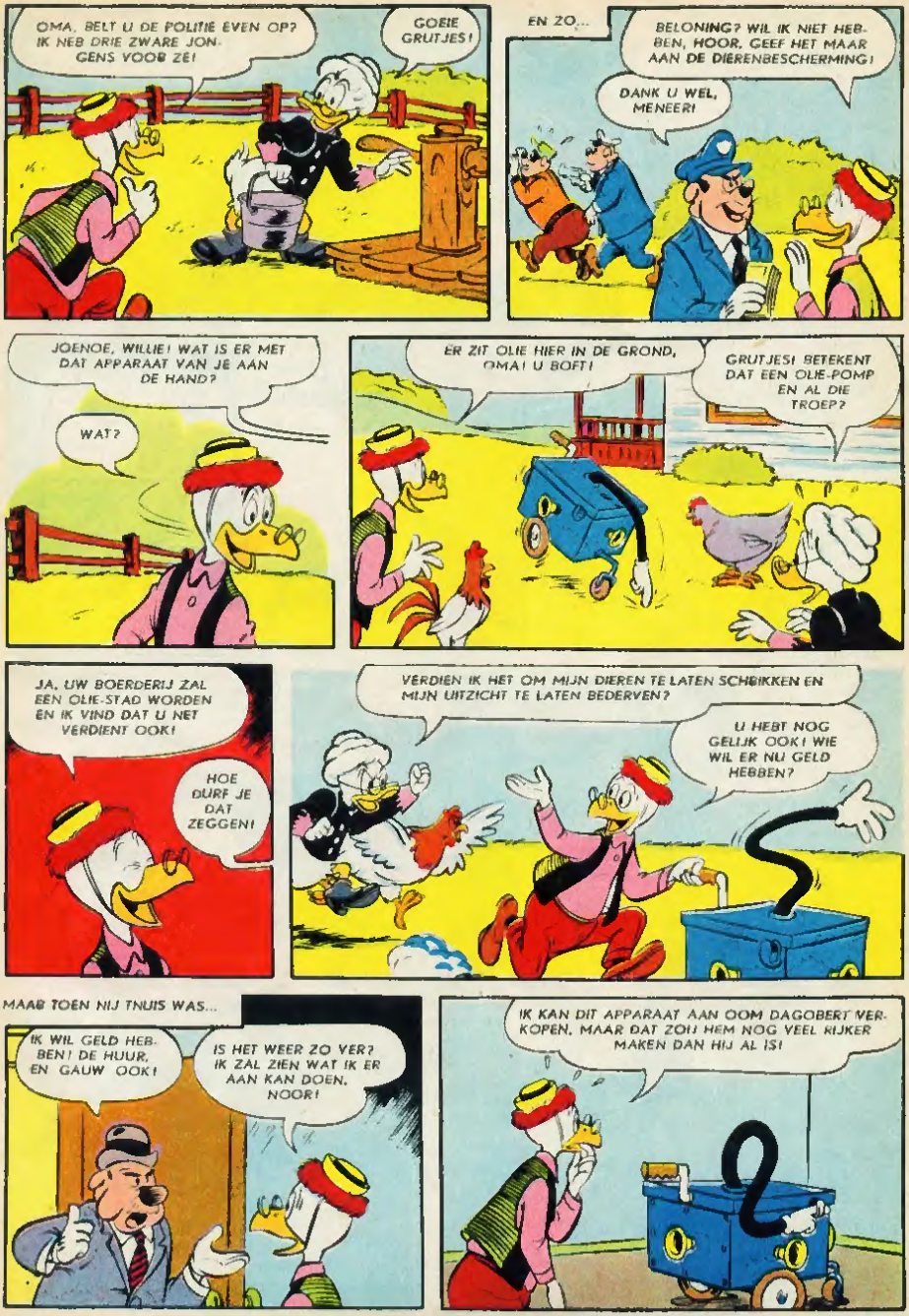
OMA, BELT U DE POLITIE EVEN OP? IK HEB DRIE ZWARE JONGENS VOOR ZE!
GOEIE GRUTJES!
EN ZO...
BELONING? WIL IK NIET HEBBEN, HOOR, GEEF HET MAAR AAN DE DIERENBESCHERMING!
DANK U WEL, MENEER!
JOENOE, WILLIE! WAT IS ER MET DAT APPARAAT VAN JE AAN DE HAND?
WAT?
ER ZIT OLIE HIER IN DE GROND, OMA! U BOFT!
GRUTJES! BETEKENT DAT EEN OLIE-POMP EN AL DIE TROEP?
JA, UW BOERDERIJ ZAL EEN OLIE-STAD WORDEN EN IK VIND DAT U NET VERDIENT OOK!
HOE DURF JE DAT ZEGGEN!
VERDIEN IK HET OM MIJN DIEREN TE LATEN SCHRIKKEN EN MIJN UITZICHT TE LATEN BEDERVEN?
U HEBT NOG GELIJK OOK! WIE WIL ER NU GELD HEBBEN?
MAAR TOEN HIJ THUIS WAS...
IK WIL GELD HEBBEN! DE HUUR, EN GAUW OOK!
IS HET WEER ZO VER? IK ZAL ZIEN WAT IK ER AAN KAN DOEN, NOOR!
IK KAN DIT APPARAAT AAN OOM DAGOBERT VERKOPEN, MAAR DAT ZOU HEM NOG VEEL RIJKER MAKEN DAN HIJ AL IS!

HMM... HIJ DENKT DAT DE OLIE-ZOEKER EEN MISLUKKING IS...
ER IS VAST WEL IETS VAN TE MAKEN DAT OOM DAGOBERT WIL HEBBEN!
ALS IK NU 'NS... JA, EN DAAR ZAL HIJ OOK NIET VEEL RIJKER VAN WORDEN!
EN ZO...
GELD-ZOEKER
JA, ALS U DE HUUR VOOR ME BETAALT, IS HIJ VAN U!
LAAT 'NS GAUW ZIEN!
NATUURLIJK!
ZOIETS KAN IK TOCH NIET AFSLAAN...
LATER...
NOG EEN KWARTJE... EN EEN DUBBELTJE! HET GAAT GOED, ZEG!

dingen en dingen van Donald Duck

HEB JE DIE AL?

Het Karstgebergte in de Yoegoslavische provincie Slovenië is een streek waar het wemelt van geheimzinnige ondergrondse holen, grotten en rivieren. In de middeleeuwen dacht men dat in die grotten feeën, kabouters, elfen en andere, minder mooie sprookjesfiguren huisden. Niemand waagde zich er dan ook in. Tegenwoordig is dit anders. Ieder jaar komen tienduizenden toeristen de grot bij het stadje Postojna bezoeken.
Deze behoort tot de grootste (22 km lang) en de mooiste van heel Europa. Hier kun je wandelen langs onderaardse riviertjes en meren en je kunt er ook allerlei merkwaardige ruimten bewonderen, die dikwijls heel toepasselijke namen hebben gekregen, zoals „het washuis" voor een grotruimte, waar het net lijkt of er grote lakens te drogen hangen. In een ander gedeelte van de grot is een concertzaal, waar meer dan tienduizend mensen een plaatsje kunnen vinden.
Ook zijn er gangen met prachtige pilaren, ontstaan door oprijzende en neerhangende kalksteenaangroeisels, zoals je er op deze postzegel een paar ziet.

TUIN GESTOLEN

De politie in een voorstad van Londen werd onlangs opgebeld door een mevrouw, die zei dat haar tuin gestolen was.
Men vond dit wel een heel vreemd bericht.
Toen een paar agenten eens gingen kijken, bleek dat onbekenden in de loop van de nacht niet alleen alle planten, struiken en bloemen uit de tuin van die mevrouw hadden gestolen, maar ook een dikke laag aarde hadden afgegraven en meegenomen. Slechts een troosteloze, zanderige vlakte was achtergebleven....

DIERENTUIN-MENAGERIE

Om deze dieren te kunnen maken, heb je alleen maar een vel wit tekenpapier nodig. Je begint de tekeningen 1, 2 en 3 op dun, doorzichtig papier over te nemen (elk dier afzonderlijk).
Dan neem je 't tekenpapier en knipt ze stukken af, die groot genoeg voor elk van de dieren zijn. Denk er aan, dat je de dubbele hoogte nodig hebt.
Je vouwt nu de stukken dubbel en brengt met behulp van carbonpapier de tekeningen van het dunne papier over op het tekenpapier. Figuur A laat duidelijk zien, wat de bedoeling is. De stippellijn valt gelijk met de vouw.
Dan knip je de dieren uit, maar waar de stippellijn staat, blijft het papier natuurlijk dicht.
Als je het goed hebt gedaan, kunnen de dieren staan. Het is wel aardig om er meer van eenzelfde soort te maken.

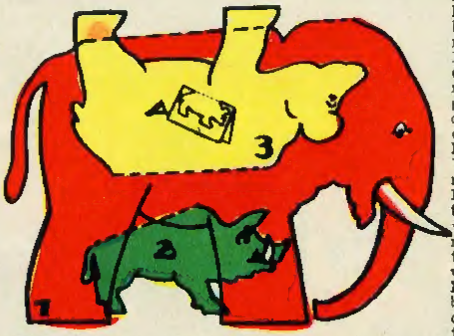

JAMPOT-WONING

Er zijn altijd mensen, die graag in een heel bijzonder huis willen wonen. Zo was er eens een mijnheer, die een oude watertoren tot woning had en een ander, die een heel oude molen had uitgekozen om in te huizen.
In Amerika heeft iemand onlangs een heel groot wijnvat gekocht en als woning ingericht.
Een Engelse mijnwerker kwam kort geleden op het originele idee om een huis te bouwen van lege jampotjes.
Hij metselde er meer dan tienduizend aan en op elkaar en leeft nu heel tevreden in zijn glazen huisje!

TEL JE EVEN MEE?

Het zal weleens gebeuren dat je 's avonds, als je in bed ligt, niet in slaap kunt komen. Dan krijg je vaak de raad om tot honderd te tellen, want men beweert dat je van „tot honderd tellen" in slaap valt. Het merkwaardige is dat het ook echt helpt. Lang voordat je de honderd gehaald hebt, ben je al in slaap. Ook raadt men driftige kinderen weleens aan om eerst tot tien te tellen, voor zij in hun boosheid iets lelijks zeggen. Dit blijkt ook een goed middeltje te zijn. Bij de vijfde of zesde tel is de boze bui meestal al zover gezakt, dat er geen dingen meer worden gezegd, waar je later spijt van hebt. Waar tellen dus al niet goed voor is! En nu we het er toch over hebben wil ik je tensiotte nog 'n sterk staaltje over het tellen vertellen.
Een kennis van mij beweerde onlangs dat hij met gemak tot één miljard kon tellen. Ik wist echter zeker dat dit niet waar was, want deskundigen hebben uitgerekend dat je, om tot één miljard te tellen, precies 26 dagen 5R minuten en 25 seconden nodig hebt.
En dan mag je gedurende die tijd niet eten, niet drinken en niet slapen.
Zou er iemand op de hele wereld te vinden zijn, die dat kan volhouden?

RAKKER

DOOR
Walt Disney

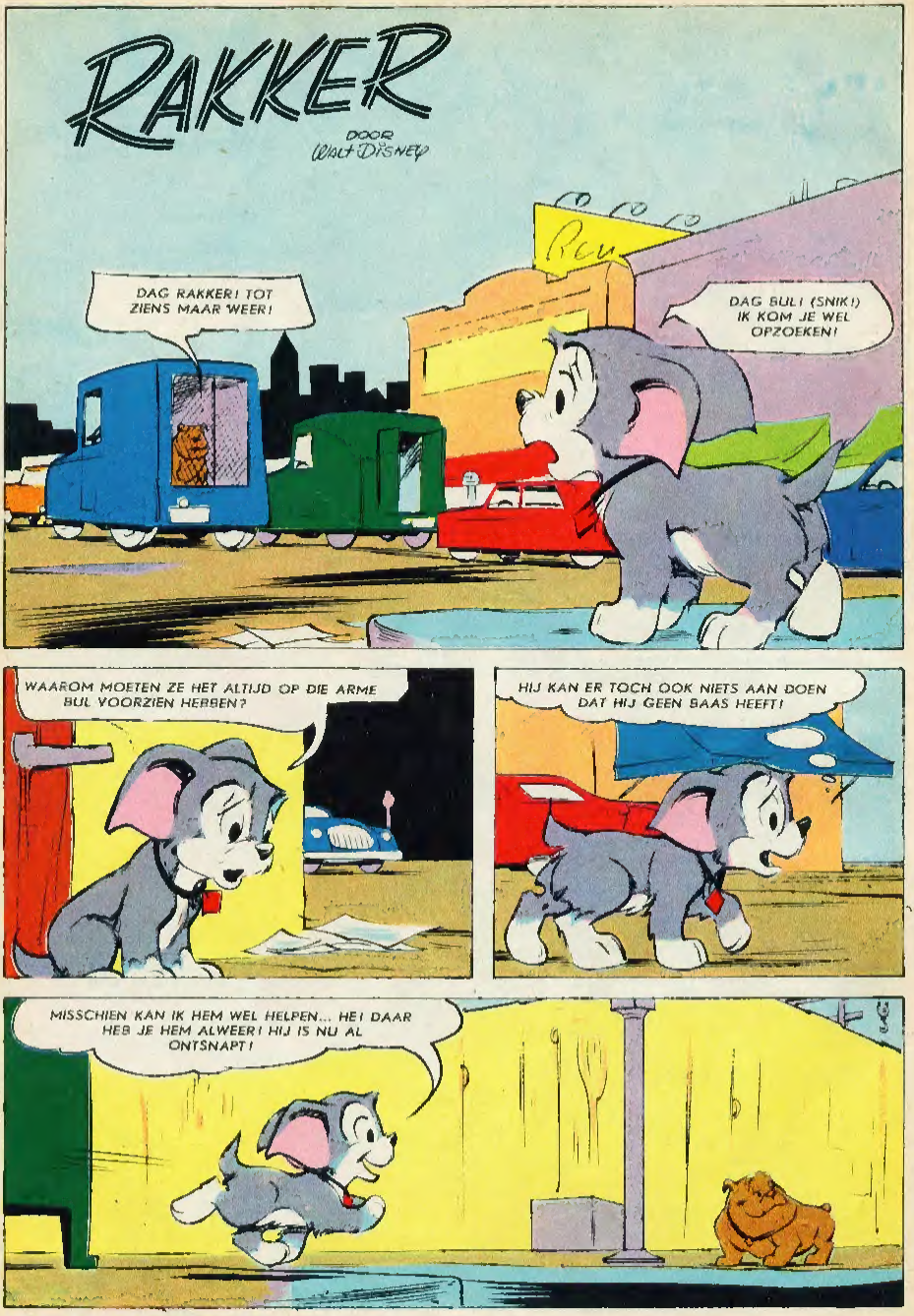

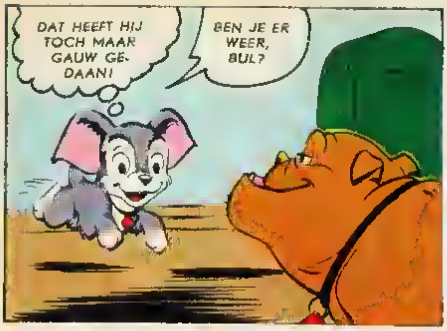
DAT HEEFT HIJ TOCH MAAR GAUW GEDAAN!
BEN JE ER WEER, BUL?

EH – IK GELOOF NIET DAT IK JE KEN, JONG!
B BEN JE BUL NIET?

NEE, IK BEN BIF! BUL IS MIJN BROER EN IK BEN MET VERLOF UIT HET LEGER!

ASJEMENOU! ,,BIF", MASKOTTE VAN HET VELDLEGER TROEP 11
BIF
MASKOTTE
VELDLEGER
TROEP
1

LEUK JE 'NS TE ZIEN, BIF! IK BEN RAKKER! EN EH – JE BROER IS VANDAAG
JA, WAAR IS HIJ?

RAKKER VERTELT HEM HET DROEVE VERHAAL
NATUURLIJK NET NU IK MAAR EEN PAAR UUR VERLOF HEB! WAT IS DAT JAMMER!
JA, VERVELEND, HÈ?

ZOU IK HEM NIET OP KUNNEN ZOEKEN, DACHT JE?
DA'S EEN IDEE! LUISTER, ALS JE NU 'NS

INTUSSEN LIGT BUL IN EEN HOK IN HET DIERENTEHUIS OPGESLOTEN
(GEEUW!) IK ZAL HIER WEL WAT WEKEN MOETEN DOORBRENGEN, VREES IK!

IK MOEST HET ME MAAR GEMAKKELIJK MAKEN VOOR ZOLANG T DUURT!
EEN ONTSNAPPINGSLUIK! DE VORIGE BEWONER HAD ZEKER BEHOEFTE AAN FRISSE LUCHT!
EEN GOED IDEE! IK ZAL DE MATRAS ER MAAR WEER PRECIES ZO OVER HEEN LEGGEN!
ERG HANDIG! DE TUNNEL KOMT PAL ACHTER DE HOKKEN UIT!
EN AAN DE VOORKANT
IK ZAL JE HALSBAND BEWAREN, BIF? VEEL SUCCES!
BEDAHKT!
DAT KLEINE HONDJE IS ERG SLIM, ZEG! IK WAS ER NOOIT ZELF OP GEKOMEN!
INTUSSEN IS DE VERDWIJNING VAN BUL AL ONTDEKT
HIJ IS WEG! HOE ZOU DAT KUNNEN?
HIJ KAN NIET VER ZIJN – AHA, DAAR HEB JE M AL!

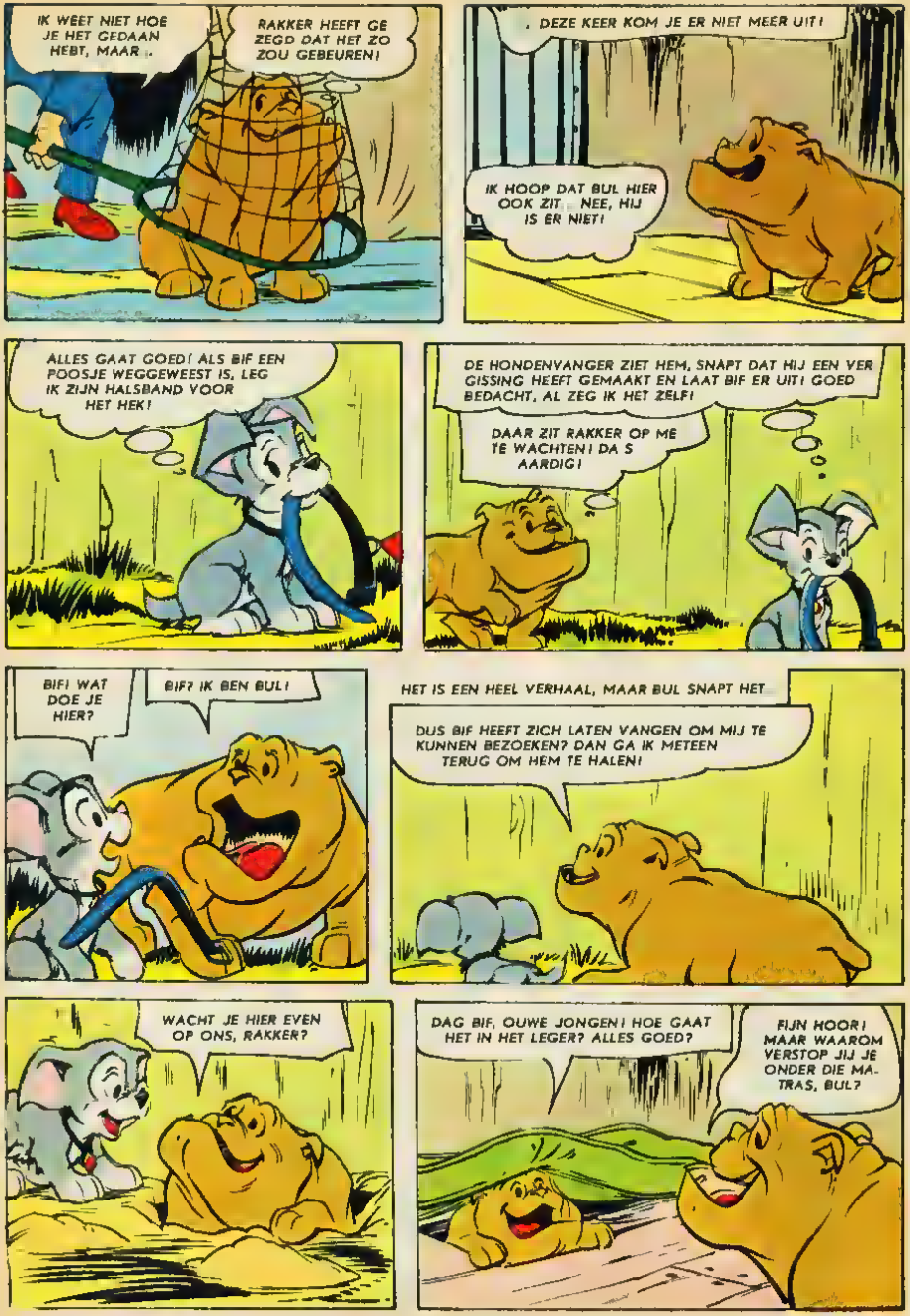
IK WEET NIET HOE JE HET GEDAAN HEBT, MAAR ..
RAKKER HEEFT GE ZEGD DAT HET ZO ZOU GEBEUREN!
.. DEZE KEER KOM JE ER NIET MEER UIT!
IK HOOP DAT BUL HIER OOK ZIT .. NEE, HIJ IS ER NIET!
ALLES GAAT GOED! ALS BIF EEN POOSJE WEGGEWEEST IS, LEG IK ZIJN HALSBAND VOOR HET HEK!
DE HONDENVANGER ZIET HEM, SNAPT DAT HIJ EEN VER GISSING HEEFT GEMAAKT EN LAAT BIF ER UIT! GOED BEDACHT, AL ZEG IK HET ZELF!
DAAR ZIT RAKKER OP ME TE WACHTEN! DA S AARDIG!
BIF! WAT DOE JE HIER?
BIF? IK BEN BUL!
HET IS EEN HEEL VERHAAL, MAAR BUL SNAPT HET
DUS BIF HEEFT ZICH LATEN VANGEN OM MIJ TE KUNNEN BEZOEKEN? DAN GA IK METEEN TERUG OM HEM TE HALEN!
WACHT JE HIER EVEN OP ONS, RAKKER?
DAG BIF, OUWE JONGEN! HOE GAAT HET IN HET LEGER? ALLES GOED?
FIJN HOOR! MAAR WAAROM VERSTOP JIJ JE ONDER DIE MATRAS, BUL?

DIT IS MIJN PRIVÉ UIT GANG, KIJK MAAR!
DAT IS NIET GEK, ZEG!
LATEN WE NAAR BUITEN GAAN, BUL! IK VIND ER HIER NIET VEEL AAN!
LATEN WE EERST NOG EEN HAPJE GAAN ETEN!
HÉ TWEE HONDEN? ZOU M'N BRIL SOMS NIET GOED ZIJN?
IK HEB PAS EEN NIEUWE GEKOCHT! IK BEGRIJP 'T NIET!
IK GA RAKKER EVEN HALEN!
GOED IDEE BUL!
EN EVEN LATER
WAT EEN FEESTMAALTJE, HÉ JONGENS?
WE HEBBEN HET GOED!
IK GA NOG 'NS EVEN KIJKEN! IK WEET ZEKER DAT IK ER MAAR ÉÉN HAD VANDAAG!
HELP! NU ZIJN HET ER AL DRIE! IK WORD ER DUIZELIG VAN!
WAT DOET DIE MAN RAAR! LATEN WE MAAR WEGGAAN!

MIJN TEMPERATUUR IS NORMAAL EN IK ZIE ER TOCH GOED UIT! MISSCHIEN IS HET STRAKS WEL OVER!
O LIEVE HELP! NU ZIJN ZE VERDWENEN!
HET SPOOKT HIER! HELP! POLITIE! HELP!!
HET IS MAAR GOED DAT WE ERUIT ZIJN!
NOU, IK GA NAAR HUIS! EN ALS JE BROER WEG IS, ZORG JE ER WEL VOOR, UIT DE BUURT VAN DE HONDENVANGER TE BLIJVEN, HÈ BUL?
JA, HOOR!
EEN PAAR DAGEN LATER
IK ZIE BUL NERGENS! WAAR ZOU HIJ TOCH UITHANGEN?
DAAR ZIT HIJ... EN DAAR KOMT DE HONDENVANGER AAN!
LOPEN, BUL!
WAT VREEMD, HIJ REED GEWOON VOORBIJ! HET ZIET ER NAAR UIT, DAT JE VOORTAAN MET RUST GELATEN ZULT WORDEN, BUL!
DAT KOMT DOOR DAT IK NU EEN BAAS EN EEN HALSBAND HEB, RAKKER!
IK BEN BIJ HET LEGER!
GOED IDEE!
BUL ASSISTENT MASKOTTE VELDLEGER TROEP 1

Pipo en de Ridderschrik

EEN GEVAARLIJKE VOORSTELLING

WAT ER GEBEURDE Het jaar 1262, waarin Pipo en Felicio door een wonderlijke klok van Vadertje Tijd terecht gekomen zijn, is niet erg gezellig! Het land van de aardige ridder Oevanhi is veroverd door de roodridder Boudewijn de Dolle en zelf is Oevanhi gevangen genomen Pipo en Felicio beginnen aan de grootste taak Oevanhi uit het roofkasteel te bevrijden, maar dat is niet bepaald een koud kunstje! Onze vrienden hebben de grootste moeite om langs de schildwachten te komen en in het kasteel wemelt het van de zwaarbewapende soldaten

WE doen net of we uitgenodigd zijn om hier op te treden," zegt Pipo, terwijl ze door een brede gang lopen „Die Boudewijn heeft een heleboel akelige edelmannen en -vrouwen op visite om feest te vieren, zo blij is hij dat hij eindelijk Oevanhi te pakken heeft Kijk uit, Felicio, die soldaat daar heeft een argwanende uitdrukking rond zijn neus, hij mag ons niet tegenhouden Wacht, ik weet een list!" De grote soldaat wil Pipo en Felicio de weg versperren, maar Pipo loopt snel op hem af en roept „Hé, meneertje de uitkijk, moet je eens horen, ik geloof dat er een paar spionnen zijn binnengedrongen ga maar gauw kijken, ze zitten ergens in die zijgang!" De soldaat vergeet helemaal, dat hij Pipo en Felicio wou tegenhouden, hij slikt van schrik en roept „Spionnen? Broembroem dat is brutaal, die zal ik een kopje kleiner maken! Wacht maar even op me!" De soldaat holt rinkelend de zijgang in en Pipo grinnikt „Van die laatste uitnodiging zullen we geen gebruik maken We wachten niet, we gaan vlug verder! Kom mee, Felicio we zijn bij de grote zaal, nu wordt het pas spannend!" Ze slaan een hoek om, duwen een gordijn opzij en staan dan meteen stokstijf van verbazing aan de ingang van de zaal Nog nooit hebben ze zo'n

woeste eetpartij gezien! Aan lange tafels zitten wel veertig edelen en hun dames, maar hun manieren zijn niet erg adellijk! Eigenlijk kun je zo al zien, dat de manieren ook nog niet uitgevonden zijn. Er liggen grote hompen vlees op tafel en schalen met fruit en brokken brood en iedereen eet gewoon met zijn vingers die druipen van het vet! Er zijn geen honden, alles wat ze weggraaien of afrukken leggen ze op een plak brood, hakken dat fijn met een soort tulnmes en werken dat smakkend en grommend naar binnen! Er zijn geen servetjes. Inplaats daarvan lopen er een paar grote, langharige honden rond, waaraan iedereen z'n vingers mag afvegen! Die honden vinden dat best, want ze eten zelf ook hun bulk vol aan de brokken die van de tafel vallen en dat zijn er heel wat!

„Sapperdeflapperdeflip!" stamelt Pipo. „Dat zulke prachtig aangeklede mensen kunnen smikkelen als varkentjes had ik niet gedacht! Ik geloof dat het domste kind uit onze tijd netter eet dan de deftigste ridder of jonkvrouw uit deze tijd! Kijk toch eens aan, ze praten met hun mond vol en ze... hé, kijk uit, Felicio! Bukken!" Ze zijn geen seconde te vroeg! Het luidkeels etende gezelschap heeft onze vrienden bij de ingang ontdekt, een heel magere jonkvrouw staat gierend op wijst op Pipo en Felicio an roept „Hihi, daar hebben we d'r weer een paar! Potsenmakers, narren, zwervers! Komen jullie bedelen? Wacht, hier hebben jullie een voorproefje!" Tegelijk gooit het nare mens onze vrienden een afgekloven botje naar 't hoofd en dat is het sein voor een algemene gooi- en smijtpartij! Pipo is eerst zo ontsteld over deze ruwe ontvangst dat hij in elkaar duikt en de botjes en beentjes tegen zijn hoedje laat afstuiten, maar dan hoort hij het honende gebrul van het gezelschap en dat brengt hem snel tot handelen. „Op deze manier jagen ze ons al weg voor we kunnen optreden," bromt hij. „Ik zal er iets aan moeten doen – en gauw ook. Wacht eens, tenslotte ben Ik een circusclown! Goolen kan Ik óók!" Snel richt Pipo zich op, hij steekt zijn armen vooruit en... begint razendsnel alle botjes op te vangen! Zijn handen flitsen door de lucht en dat niet alleen . . hij gooit alle rommel weer terug ook! Alle beentjes suizen terug naar één plek en als de ridders en jonkvrouwen verbaasd ophouden met smijten, gooit Pipo één van de laatste botjes terug naar die plek en dat is... op de tafel vlak voor de neus van de magere jonkvrouw die met het goolen begon! Het is een hoge berg, waar het hoze mens net nog bovenuit kijkt, scheel van woede! Dat hele gezelschap begint te juichen.

Pipo en Felicio durven nu een beetje verder de zaal in te lopen, ze hebben de eerste ronde gewonnen en dat geeft de burger moed!

Toch is Pipo nog niet erg opgelucht. „Het zijn ruwe mensen," mompelt hij. „Ze lachen het hardst als iemand anders pech heeft! Van fijne grapjes zullen ze niets snappen, 't is een oudedom publiek!"

Op dat ogenblik klinken er zware slagen. Het gelach houdt op en alle feestgangers kijken naar Boudewijn de Dolle, die woest met zijn vulsten op tafel hamert. „Stilte!" brult hij. „En jullie daar, potsenmakers, ik ken jullie niet. Jullie eerste kunst was goed, zorg dat de rest van je vertoning ook zo is! Anders worden jullie in de slotgracht gegoold, hegrepen? We willen lachen, versta je?" Pipo knikt en Felicio grijpt een schotel soep en drinkt die in drie slokken leeg. Het publiek vindt het een kunst, maar Felicio doet het voor de honger, de arme stakker heeft de hele dag nog niets gehad en werken met een lege maag is moeilijk. Ondertussen heeft Pipo een touw gespannen van een hoek van de zaal naar een pilaar. „Hoogvaracht publiek!" roept hij. „Ik vraag uw aandacht voor de grote kunst op het slappe koord! Komt dat zien, komt dat bekijken, daar gaat-ie!"

Pipo laat zich door Felicio optillen en stapt voorzichtig op het smalle touw. Zijn klapschoenen schuifelen voorult met zijn armen houdt hij zich in evenwicht en plotseling maakt hij een klein sprongetje, laat rook uit zijn neus komen en blaast schetterend op een trompetje! De ridders en de jonkvrouwen vergeten te eten van verbazing. Zulke knappe kunsten hebben ze nog nooit gezien! Pipo gaat nu op zijn handen over het touw lopen en blaast weer een hallonnetje op. Een onrustig gemompel stijgt op uit het publiek.

„Hekserij," wordt er gemompeld. „Zwarte kunst!"

En als Pipo net boven de tafel is, gebeurt het vreselijke! Het touw knapt doormidden! Felicio zal naderhand zeggen, dat hij uit zijn ooghoeken iemand met een mes naar het touw heeft zien steken, maar op dit ogenblik heeft hij geen gelegenheid om dat te vertellen.

Pipo valt naar beneden, precies tussen twee ridders door. Hij sleurt een paar kommen saus met zich mee en rolt onder de tafel. Felicio, die zijn vriend te hulp wil komen, bedenkt zich geen ogenblik, hij pakt het uiteinde van de tafel beet en duwt het omhoog. Alle stukken vlees, hrood, kommen saus en vruchten daveran omlaag en de hank, waarop bijna de helft van de feestvierders zit, slaat achterover! Het is een gespartel en geschreeuw van jewelste. „Meneer Popi!" roept Felicio. „Kom maar voor de dag, joh! Het gaat niet zo goed met ons optreden, hè? Die slokop-riddermannen plagen jou steeds. Felicio wil liever naar huis!"

Volgende week:

NACHT IN EEN ROOFSLOT...

Mickey Mouse

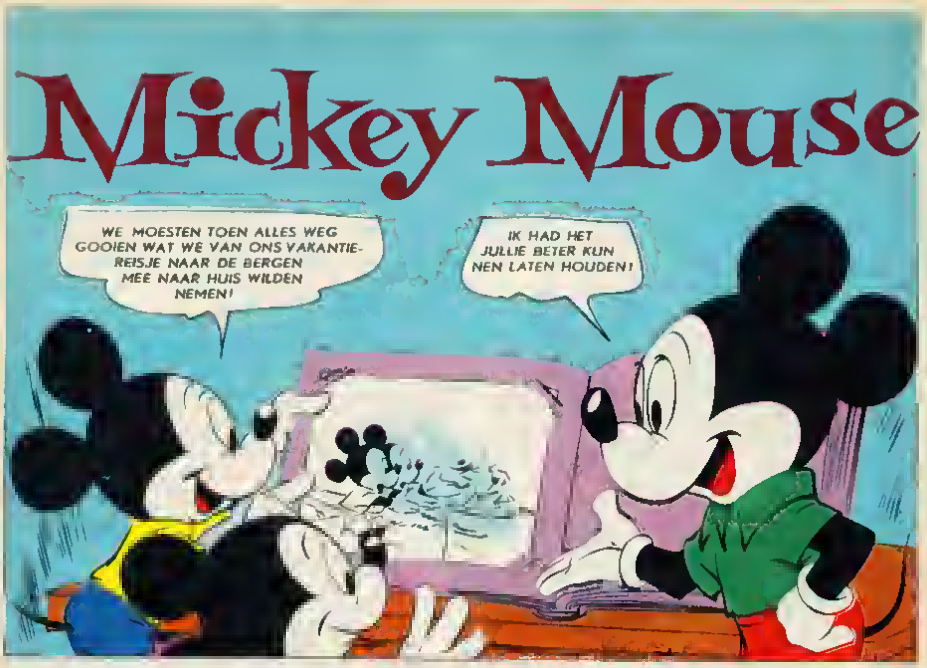

WE WAREN ER MET DE AUTO OP UIT GETROKKEN, OM 'NS FIJN EEN PAAR DAGEN TE GAAN VISSEN!

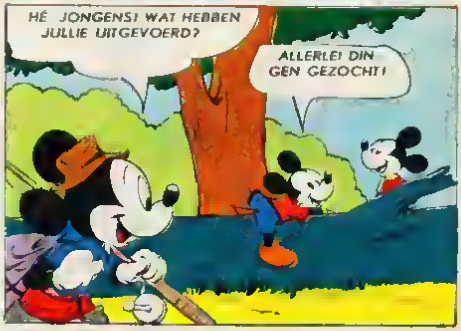

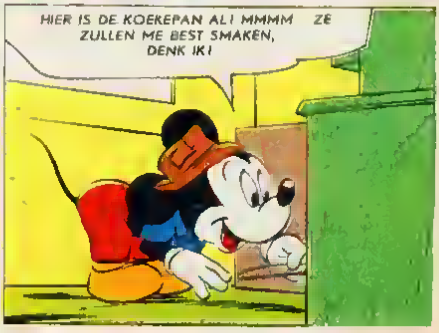

HELP!
KWAAK!
EEN KIKKER! WAT ZOU DIE NU IN DE KOEKEPAN TE MAKEN HEBBEN?
KWAAK!
KWAAK!
PIEP!
TWIET!
GOEIE GRUT JES! WAT MOET DAT?
TSJILP!
ERUIT! HET IS HIER GEEN DIEREN TUIN!
PIEP!
PUK EN MAX ZULLEN HIER WEL MEER VAN WETEN!
OE! !
WOP!
EEN SCHILDPAD! NU MOET HET TOCH ECHT NIET GEKKER GAAN WORDEN!
HET ZIJN NATUURLIJK DIE DINGEN WAAR ZE HET DAARNET OVER HAD DEN!

ZOU IK MISSCHIEN MOGEN WETEN WAT DAT MOET MET DIE BEESTEN?
NOU, OOM MICKEY, ZE ZIJN NEEL TAM!
DA'S ECHT WAAR!

WE HEBBEN ZELFS EEN MOOI POESJE GEVANGEN!
HET RWAM ZOMAAR NAAR ONS TOE!

DAT LIEVE POESJE VAN JULLIE WAS EEN WILDE KAT, DIE AL ONZE VIS HEEFT OPGEGETEN! NU HEBBEN WE NOG NIETS TE ETEN!
HET SPIJT ONS!

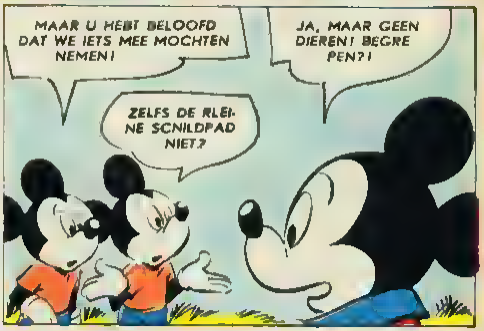
MAAR U HEBT BELOOFD DAT WE IETS MEE MOCHTEN NEMEN!
JA, MAAR GEEN DIEREN! BEGREPEN?!
ZELFS DE KLEINE SCHILDPAD NIET?

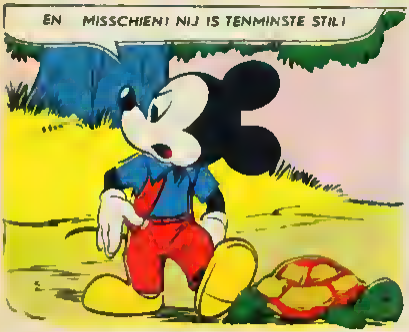
EN MISSCHIEN! NU IS TENMINSTE STIL!

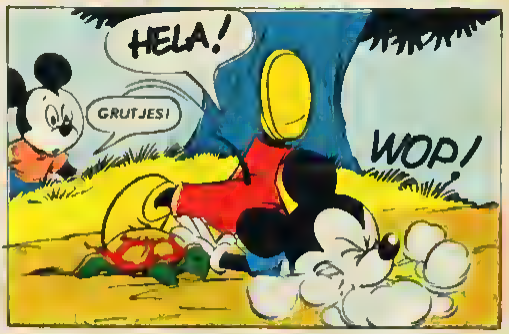
HELA!
GRUTJES!
WOP!

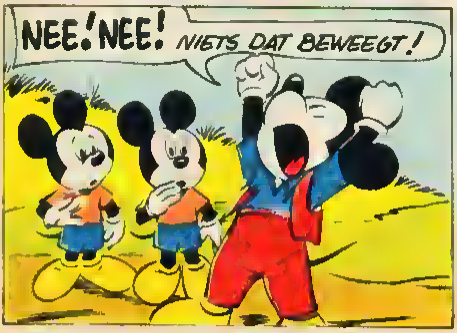
NEE! NEE! NIETS DAT BEWEEGT!

EN STENEN? MOGEN WE DIE WEL MEENEMEN, OOM MICKEY?
JA! MAAR EERST GAAN WE EEN EINDJE VERDER!

LATER
IN DIT RIVIERTJE MOET WEL EEN BOEL VIS ZITTEN!
MOGEN WE NIER GAAN ZOEKEN?
JA... MAAR BESLIST GEEN DIEREN, HOOR!
MAAR WAT VINDT U DAN WEL GOED?
O, MOOIE STUKKEN DRIJFNOUT, OF STENEN! DAN KUNNEN JULLIE THUIS EEN ROTSTUINTJE MAKEN! MAAR DENK EROM DAT JE NIET TE VER WEGGAAT, NOOR!
JA, OOM MICKEY!
LATEN WE HIER IN GAAN! ER ZOUDEN WEL 'NS MOOIE STENEN KUNNEN LIGGEN OM MEE NAAR HUIS TE NEMEN!
NIER IS EEN MOOIE! ECHT ÉÉN VOOR ONS ROTS TUINTJE, HÉ?
JA! LEG HEM MAAR IN DE AUTO!
WAT EEN MOOIE KLEUREN HEBBEN DIE STENEN! LATEN WE ZE ALLEMAAL MEENEMEN!
MISSCHIEN KUNNEN WE ER WAT VER KOPEN!
EVEN LATER...
MEER KUNNEN ER ECHT NIET IN!
DAAR IS OOM MICKEY!
BENG!

VEEL GEVAN GEN, OOM MICKEY?
NIET ÉÉN! ALS WE WILLEN ETEN, ZULLEN WE VERDEROP MOETEN!
GELUKKIG ZIJN HIER GENOEG PLAATSEN WAAR VIS ZIT IK ZAL HEUS WEL IETS VANGEN!
WAT GAAN WE LANGZAAM, ZEG! ZOU ER MISSCHIEN IETS NIET IN ORDE ZIJN MET DE MOTOR?
HET IS STEIL HIER MAAR DE WAGEN HEEFT TOCH WEL STEILERE HELLINGEN GENOMEN!
HET KOMT MISSCHIEN DOORDAT
KREUN!
SNEP!
W WAT WAS D DAT?
EH WE ZIJN IETS KWIJTGERAAKT
WAT?!
IK DURF NIET TE KIJKEN! EN IK WIL DE KLAP NIET HOREN, OOK!
HIJ GAAT WEL ENORM VLUG NAAR BENEDEN!
GOEIE GRUTJES! KIJK UIT, MIENTJE, OPZIJ MAAR! IK GELOOF DAT ER IETS OP HOL GESLA- GEN IS!
ZOEF!

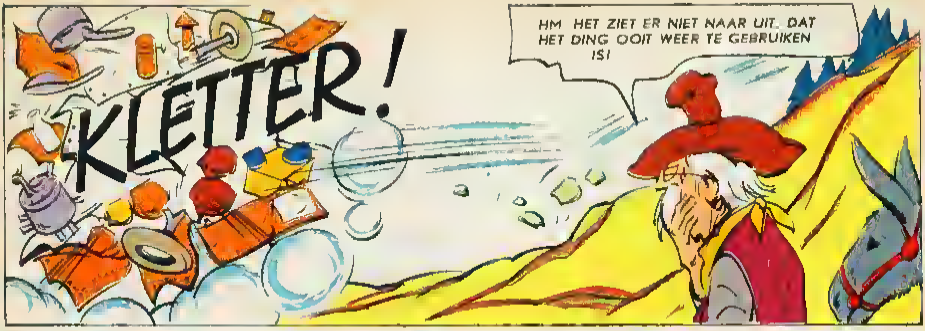
KLETTER!
HM HET ZIET ER NIET NAAR UIT. DAT HET DING OOIT WEER TE GEBRUIKEN IS!

LATEN WE DE SCHADE MAAR EENS GAAN BEKIJKEN! MISSCHIEN IS ER NOG IETS OVERGEBLEVEN DAT WE KUNNEN GEBRUIKEN!

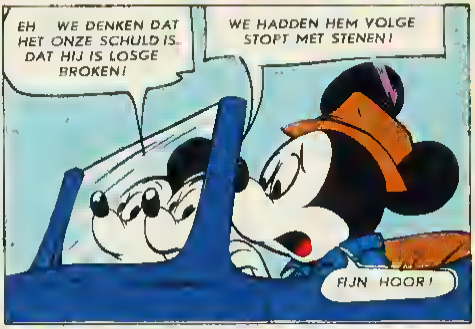
EH WE DENKEN DAT HET ONZE SCHULD IS. DAT HIJ IS LOSGE BROKEN!
WE HADDEN HEM VOLGE STOPT MET STENEN!
FIJN HOOR!

HET ZIET ER NIET BEST UIT!
WIE IS DIE MAN?

IS DEZE KAR VAN U?
DAT WAS IE!

MAAR WAAROM HAD U ER EEN TON GOUD ERTS INGEDAAN? ALS U EEN MONSTER HAD MEEGENO MEN OM TE LATEN ONDERZOEKEN, DAN WAS DAT TOCH AL GENOEG GEWEEST... LIJKT ME!
EEN TON GOUD ERTS? (SLIK!) WEET U DAT WEL HELEMAAL ZEKER?!

JA NOU! EN IK WEET OOK WAAR DIT THUISHOORT, WANT IK HEB MIJN HELE LEVEN AL NAAR DIE PLAATS GEZOCHT! HET IS EEN OUDE MIJN, WAARVAN NIE MAND MEER WIST WAAR HIJ PRECIES LAG! U SCHIJNT HEM GEVONDEN TE HEBBEN!

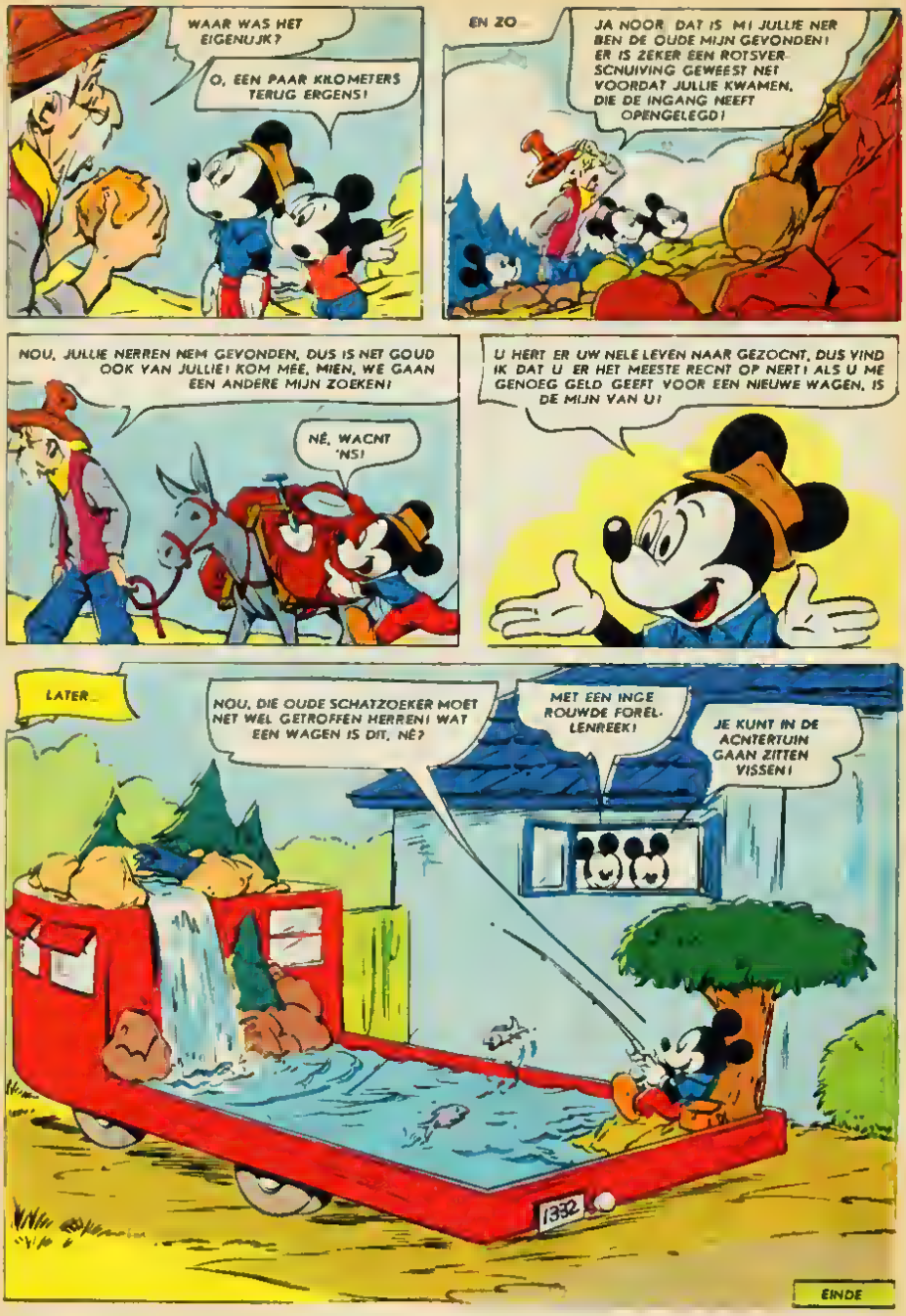
WAAR WAS HET EIGENLIJK?
O, EEN PAAR KILOMETERS TERUG ERGENS!
EN ZO...
JA NOOR DAT IS MI JULLIE NER BEN DE OUDE MIJN GEVONDEN! ER IS ZEKER EEN ROTSVER-SCHUIVING GEWEEST NET VOORDAT JULLIE KWAMEN, DIE DE INGANG NEEFT OPENGELEGD!
NOU, JULLIE NERREN NEM GEVONDEN, DUS IS NET GOUD OOK VAN JULLIE! KOM MEE, MIEN, WE GAAN EEN ANDERE MIJN ZOEKEN!
NÉ, WACNT 'NS!
U HERT ER UW NELE LEVEN NAAR GEZOCNT, DUS VIND IK DAT U ER HET MEESTE RECNT OP NERT! ALS U ME GENOEG GELD GEEFT VOOR EEN NIEUWE WAGEN, IS DE MIJN VAN U!
LATER...
NOU, DIE OUDE SCHATZOEKER MOET NET WEL GETROFFEN HERREN! WAT EEN WAGEN IS DIT, NÉ?
MET EEN INGE ROUWDE FOREL-LENREEK!
JE KUNT IN DE ACNTERTUIN GAAN ZITTEN VISSEN!
1332
EINDE

m'n beste tegenstander

WANNEER je zo'n slordige 20 jaar in de honkbalsport meeloopt weet je er zo langzamerhand een heleboel van Je hebt ook je tegenstanders leren kennen Als nieuwelingen in het vak hebben ze tegen je gespeeld je hebt ze zien komen In het begin kijken ze tegen je op De kranten hebben foto's van je gepubliceerd met grote stukken er bij Maar als zo een paar jaar verder zijn hebben ze veel van hun verlegenheid verloren Dan zijn die jongens volwaardige tegenstanders geworden, die óók hun balletje kunnen slaan, die óók precies weten, welke vreemde wendingen je aan een bal kunt geven Pas dán leer je hun karakter kennen Zijn het inderdaad echte sportmannen, die er alles voor over hebben om de top te bereiken? Zo'n sportman was en is nog altijd mijn vriend Hannie Urbanus, zeer zeker! Ik zeg heel nadrukkelijk mijn vriend, juist omdat hij op het honkbalveld altijd m'n grootste en geduchtste vijand is Hij weet er alles uit te halen wat er in zit Dat heeft hij van jongs af met z'n sport gedaan, dat doet hij nog steeds, ook met z'n studie Hen studeert voor accountant en dat is nu niet bepaald iets, waar je je hand niet voor hoeft om te draaien Het plezierige van Hannie vind ik dat hij, wat hij in de loop der jaren aan ervaring heeft opgedaan niet voor zichzelf houdt Toen hij zo'n acht jaar geleden naar Amerika mocht, het land waar honkbal een nog belangrijker plaats inneemt dan bij ons voetbal, ging voor hem de wereld open Hij heeft er veel geleerd en nog meer gezien Hij kwam terug naar Nederland met prachtig nieuw materiaal en een fantastische honkbalfilm Hannie zette z'n ervaringen op papier en trok het hele land door om de film aan alle honkbellers te laten zien, waarbij hij dan allerlei bijzonderheden vertelde Het kostte hem nogal wat tijd, maar dat had hij er graag voor over, om de honkbalsport, zijn sport, overal bekend te maken

Als ik over Han in Amerika spreek, moet ik altijd denken aan ananassen Daar zit natuurlijk een heel verhaal aan vast, dat begrijp je Tijdens het tweede bezoek van het Nederlandse honkbalteam aan Amerika werd er een toernooi gehouden om het wereldkampioenschap voor amateurs Na afloop daarvan gaf één der deelnemende landen Hawaï, een ananasfeest Nu moet je weten dat voor een Hawaïaan een ananas net zoiets is als voor ons een aardappel Ze zijn er vreselijk goedkoop en daarom had de ploeg er ook zelf wat meegebracht Er waren 15 spelers en elk had een knots van een ananas meegesjouwd In de keuken van het hotel werden de vruchten opengesneden, het vlees in stukjes gehakt en toen weer netjes in de bast gestopt Zo werden ze uitgestald op feestelijk versierde tafels Han Urbanus, welbekend in Amerika, was de eerste die werd uitgenodigd de ananas te proeven Hannie stapte naar voren, pakte één van de ananassen en begon rustig te eten Na hem kwamen de andere Nederlanders, ook zij namen elk een hele vrucht De aanvoerder van Hawaï had met grote ogen staan kijken dát was de bedoeling niet! Han had uit de bast een paar stukjes moeten nemen! Nu was er niets meer voor de honkballers uit andere landen Vlug werd er een nieuwe partij ananassen besteld Hannie en de andere Nederlanders — die vanaf die dag eenvoudig geen ananas meer kunnen zién — schaamden zich dood Toch is er later nog veel en hard om gelachen Als je hem een beetje wilt plagen moet je hem maar 'ns een ananas sturen

Van de zomer hebben we weer tegen elkaar gespeeld De wedstrijd O.V.V.O—Schoten in Amsterdam zal ik niet gauw vergeten Ik wist dat Hannie als slagman de bellen altijd in dezelfde hoek van het veld slaat Als aanvoerder van mijn ploeg moest ik daar wel rekening mee houden Ik stelde mijn beste spelers in die hoek op en wachtte rustig af Hannie had in de gaten dat ik al m'n „vuurwerk" in die bedreigde hoek had samengetrokken en sloeg prompt elke bal dáár, waar geen mens stond Wij verloren de wedstrijd met 2—0

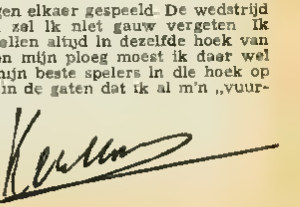

Het Geheim van de 'SH 142'

door Geoffrey Morgan

met tekeningen van Ted Matthysen

Schipper Amos en de Conways, aan boord van het zeilschip „MIRELDA", ontkomen ternauwernood aan een ramp, als een licht type vliegtuig verongelukt ter hoogte van Gullmarsh Eiland, het eigendom van Dr Bredon, een natuuronderzoeker Bredon redt de piloot en als hij later aan boord komt van de Mirelda, vertelt hij dat het gezonken vliegtuig speciale uitrustingsstukken aan boord heeft, die hij van plan is te bergen Jerry vertelt Jane dat de piloot een reddingsvest droeg en vraagt zich af, waarom De vlucht ging immers over land?

JANE fronste haar wenkbrauwen De vraag van haar neef onthutste haar een beetje. Al zou zij gezien hebben dat de piloot een reddingsvest droeg, dan zou het nog niet bij haar zijn opgekomen dat dit ongewoon was; maar nu Jerry het met zoveel nadruk gezegd had, leek het haar wel een beetje zonderling, dat een ervaren piloot tijdens een vlucht boven land zo'n onnodige overtolligheid als een ongemakkelijk groot reddingsvest zou dragen

Ze wierp een blik naar het eiland, tuurde even naar het baken waar het vliegtuig was gezonken; toen zwierf haar blik langzaam naar de achtersteven van de *Mirelda*, waar Dr. Bredons sloep langszij lag met de geduldig wachtende roerganger

–Wat voor soort reddingsvest was het?" vroeg ze, terwijl ze weer naar Jerry's sombere gezicht keek

„Toch niet zo'n drijfgordel, zoals wij gebruiken bij het varen in een rubberboot?"

–Nee, het was zo'n opblaasbaar vest, met mouwen"

„Gek, dat ik het helemaal niet gezien heb," mompelde ze. „Die dingen zijn behoorlijk dik en bol, als er lucht in zit."

„Misschien had hij het al ieeg laten lopen, voordat hij de sloep in was gehesen Ik zou het voor een of ander loshangend vliegerspak hebben gehouden, als ik het mondstuk niet had gezien." Hij zweeg even en kneep zijn ogen half dicht. „Nog iets, Jane, vond jij het niet opvallend, zoals ze hem dekten?"

‚Hem dekten?" Jane knipperde met haar ogen- „Alsof ze niet wilden dat wij hem zagen, misschien wilden ze niet dat wij zagen wat hij droeg" Zijn gedempte stem klonk scherp van ongeduld ‚Toe, je snapt wel wat ik bedoel – Dr. Bredon stond zo pal voor hem, terwijl de schipper dichterbij voer. En dan die haastige manier waarop ze onze hulp afwezen en naar de kust stoven."

Jawel, ik snap wel wat je bedoelt," knikte Jane ‚Misschien zit er wel iets in wat je zegt, maar zoals de schipper zei, is het heel vanzelfsprekend dat ze haast hadden- Jij zou ook niet rondhangen op de rivier met een vent die je er net had uit gevist De arme kerel zou graag zijn voeten op de vaste bodem zetten en iets droogs aantrekken Bovendien is Dr. Bredon nu toch gekomen om zijn verontschuldigingen aan te bieden en de situatie uit te leggen"

‚Dat weet ik wel, maar dat zou ook als dekmantel kunnen zijn," weerlegde Jerry koppig „Hij zou niet graag willen dat wij een slechte indruk van hem hadden, hè? Het zou ons nieuwsgierig naar hem kunnen maken. En misschien dacht hij dat we hier zouden blijven liggen, en als hij dan met het dulken begon, zou dat ons nog nieuwsgieriger kunnen maken."

Toen zwierf haar blik naar de achtersteven, waar Dr. Bredons sloep langszij lag te wachten ....

Toen ze het dek opstoven, zagen ze hem langs de ladder van de helling naar boven klauteren . . .

„Dat kan ik wel volgen," antwoordde Jane. „Maar ik begrijp je niet wat betreft die dekmantel en zo. Dekmantel voor wat?"

Jerry haalde zijn schouders op. „Ik weet het niet. Het enige wat ik weet is dat, als hij een vriendelijk gezicht trekt en ons een mooi verhaaltje vertelt, het heel natuurlijk is dat wij dat zouden slikken en verder niet meer aan het hele voorval zouden denken. Natuurlijk kan het allemaal toeval zijn, maar de manier waarop zij zich gedroegen, toen ik ze vanmorgen voor het eerst zag, en dat reddingsvest en het feit dat het vliegtuig uitgerekend vlak bij het eiland verongelukte, zet je toch wel aan het denken."

„Zet jóú aan het denken, neefje," grinnikte Jane. „Jij bent achterdochtig, al kan ik niet inzien wat er is om achterdochtig over te zijn. Per slot van rekening, als een piloot zich veiliger voelt met een reddingsvest, is dat zijn zaak, en hij kan het toch niet helpen, als zijn motor het begeeft, en wij mogen van zuiver geluk spreken, dat hij neerkwam waar hij neergekomen is! En wat betreft de berging van die speciale — en vermoedelijk kostbare — uitrusting, wat is daar voor geks aan?"

„Ik weet 't niet," moest Jerry weer toegeven. „Misschien haal ik me wat in m'n hoofd, maar nu we toch een paar dagen op de rivier zullen blijven, hebben we mooi de kans om het uit te zoeken. Ik wil dat duiken weleens zien," voegde hij er veelbetekenend aan toe.

Op dat moment werd hun aandacht getrokken naar het achterdek door de verschijning van Amos en Dr. Bredon. De natuurkundige wuifde de Conway's vrolijk goedendag en daalde de ladder af naar de sloep, ze hoorden hem de schipper bedanken voor zijn medewerking, terwijl de sloep afstak. Ze keken toe, hoe de boot een wijde, schuimende bocht door het water sneed op weg naar de steiger.

„Tijd dat we aankoersen op Potter's Quay," riep Amos vrolijk. „Aan de slag!"

Jane boog zich dicht naar Jerry toe. „Dr. Bredon schijnt een goede indruk op de schipper te hebben gemaakt, hoe dan ook," fluisterde ze. „Ben je van plan, hem iets te vertellen over je verdenkingen?"

„Nee, nu nog niet. Maar ik ga er wel over praten met Fergie." Hij liep naar de steng. „Die moet meer weten over de eigenaar van Gulimarsh Eiland."

BOB Ferguson was de enige zoon van de eigenaar van de scheepswerf te Potter's Quay, en voor de Conways heette hij altijd „Fergie". Hij was iets ouder dan Jerry en bracht al zijn vrije dagen en schoolvakanties door op en om de werf van zijn vader en op de rivier, waarbij hij de werfarbeiders hielp met jachten van de klanten, maar in hoofdzaak toch bezig was met het onderhoud en bewaren van zijn eigen boot. Jerry en Jane hadden dikwijls de bemanning voor hem gevormd in de *Whisper*, zijn geliefkoosde halfdeks

➡

Met een wijde, schuimende bocht sneed de boot door het water naar de steiger.

14-voets joi, en ze legden het erop aan, altijd aan boord van de *Mirelda* ta ijn, als deze de Weelie River opvoer voor een hellingbeurt op le werf van Ferguson. Terwijl Jan het werk in uitvoering was, gingen zij uit zeilen met Fergie.

Ze hoopten dat deze gelegenheid geen uitzondering zou vormen, toen de *Mirelda* langs de oude, beschoeide kade, waaraan het kleine oevergehucht zijn naam ontleende, naar de helling tegenover het botenhuis gleed, precies gelijk met hoogwaterpeil. Fargusons motorsloep kwam hun tegemoet ronken nog voordat ze de week. „Hij is naar de Midlands, om met de fabrikanten te praten over een nieuwe machine die hij in gebruik wil nemen, zegt mevrouw Ferguson," vervolgde hij, terwijl het drietal plaats nam om de kajuittafel. „Maar de voorman kent alle instructies voor het werk en ze staan klaar om met het karwei op de *Mirelda* te beginnen."

„Waar is Fergie?" vroeg Jerry.

„We hebben hem nog niet gezien."

„Die is vanmorgen naar Stanbridge gegaan. Hij kan elk ogenblik terugkomen, zegt de voorman."

Amos hield even op met praten om een glibberig stukje van zijn gekookte ei te verwerken. „Er lag een brief voor me op de werf — van mijn advocaat in Londen, over de els tot schadevergoeding in verband met die motorkruiser die ons drie weken geleden op de Colne probeerde te overvaren. Het is misschien wel een goed idee om daar voor een paar dagen heen te gaan, terwijl de *Mirelda* op de helling staat. Jullie voelen zeker niets voor dat reisje, hè?" voegde hij er zachtjes grinnikend aan toe.

„Niet als we de kans hebben om hier te blijven en met Fergie's boot te varen," lachte Jane.

„En vindt u het niet een mooi idee, als Fergie bij ons intrekt?" stelde Jerry opgewekt voor. „Dan hoeft zijn moeder zich geen zorgen te maken, als hij laat thuiskomt van een zeiltochtje."

„Zijn moeder weet hoe jonge zeelui zijn, ik denk niet dat ze zich vaak zorgen maakt," glimlachte Amos.

„Maar natuurlijk kan hij hier aan boord komen en jullie gezelschap houden."

Jerry knikte hem dankbaar toe, maar hij zat intussen te denken aan het vliegtuigwrak bij Gullmarsh Eiland en hoe ze daar heen zouden varen na het invallen van de duisternis.

Jane had de eettafel net afgeruimd, toen ze buiten het doordringende fluitje van Fergie hoorden, en toen ze het dek op stoven, zagen ze hem al langs de ladder van de drooggliggende helling naar boven klauteren.

Het was een flinkgebouwde jongen met een rond gezicht en een dikke bos blond haar, dat in levendig contrast was met zijn zongebruinde huid. Na begroetingen over en weer en Fergie's luchtige welkomstkreten, nam Jerry hem mee langs het dek tot op flinke afstand van de kajuit, en vertelde hem over hun ervaring bij Gullmarsh Eiland die ochtend.

Fergie luisterde gespannen en de uitdrukking op zijn gezicht werd steeds ernstiger, naarmate Jerry's verhaal vorderde. Tenslotte was hij kennelijk even verwonderd en argwanend als zijn vriend.

„Het is vreemd," zei hij fronsend. „Vooral dat hij jullie heeft gezegd, dat hij nu zijn spullen uit het gezonken toestel wil bergen. Ik heb gisteren de bus uit Stanbridge gemist en kreeg toen een lift in een vrachtwagen. De bestuurder was in dienst van een besteldienst in King's Lynn, en hij vroeg me, waar Gullmarsh Eiland lag. Hij vertelde dat hij er een paar suurstofcilinders en een kikvorsmannenpak moest afleveren aan Dr. Bredon."

Fergie zweeg en keek de neef en nicht strak aan.

„Wonderlijk dat hij duikersgereedschap besteld heeft, voordat hij wist dat hij het nodig zou hebben. Ik bedoel, hij kon niet geweten hebben dat zijn vliegtuig in de rivier zou vallen."

„O nee?" riep Jerry triomfantelijk uit. „Vergeet niet — dat de piloot een reddingsvest droeg!"

Zijn dit toevallige omstandigheden of houden ei verband met elkaar? Het ziet er wel naar uit! We zullen spoedig meer weten.

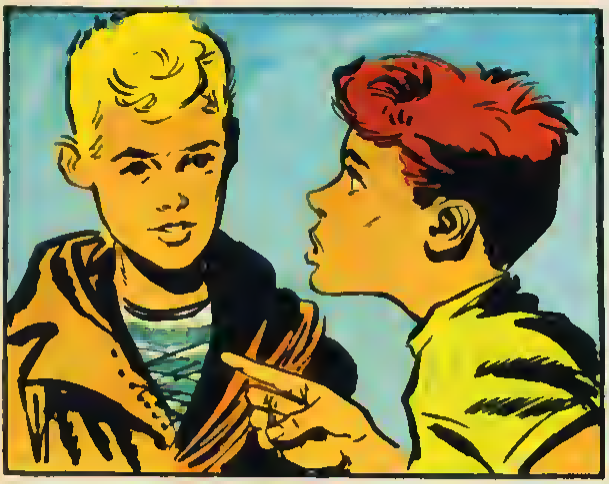

„O nee?" riep Jerry triomfantelijk uit. „Je moet niet vergeten dat de piloot een reddingsvest droeg!"

het grootzeil hadden gegeld, en toen de *Mirelda* op de zandige bedding van de helling lag, legden de beide mannen van de sloep de boegseerlijnen van voor- en achtersteven van de schuit vast om de meerpalen aan ieder eind. De kluiver en bezaan werden opgedoekt en Amos ging aan wal, om meneer Ferguson op te zoeken, terwijl hij zijn bemanning achterliet om het dek aan kant te maken. Toen ze daarmee klaar waren, was het al middag geworden, en Jane daalde al in de kajuit, om voor het eten te zorgen.

Toen Amos terug kwam, vertelde hij dat meneer Ferguson van huis was tot het eind van

TOM POES en de Meesterhand

NADAT NEER BOMMEL DOOR DE WERKING VAN HET MEESTERTEKEN IN DE GEVANGENIS IS TERECHT GEKOMEN, KRIJGT HIJ ER NU EEN KANS DOOR OM TE ONTSNAPPEN. HIJ WORDT NAMELIJK VOOR EEN MEESTER-LOODGIETER AANGEZIEN, ALLEEN MOET HIJ ZIJN MEESTERSCHAP NOG BEWIJZEN . . .

HEER BOMMEL ONDERVOND, DAT EEN FALENDE MEESTER HET HEFTIGST WORDT AANGEVALLEN DOOR DEGENEN DIE HEM EERST HET MEEST BEWONDERDEN . . .

KALM, HEER LOODGIETER. EEN AANMERKING KAN IK VERDRAGEN, MAAR DIT GAAT TE VER. ALS HEER EN ALS VAKMAN...
EEN VAKMAN VAN NIKS BEN JE! JE HEBT HET RECHT NIET EEN LOODGIETERSPET TE DRAGEN!
VERDRAAID! DAT IS BOMMEL, DE ONTSNAPTE GEVANGENE! HIJ HAD ZICH ALS LOODGIETER VERMOMD!
GRIJP HEM!
IK WIL HIER NIETS MEER MEE TE MAKEN HEBBEN. HET IS 'N SCHANDE VOOR HET LOODGIETERSVAK!
HET WAS JAMMER, DAT DE LOODGIETER NIET MEER NAAR DE GEBEURTENISSEN OMKEEK...
...WANT ALS VAKMAN HAD HIJ KUNNEN VERTELLEN DAT MEN EEN ONTSTOKEN BRANDER NIET IN EEN HOEK MAG LATEN SLINGEREN
HÉ! WAAR KOMT DIE BRANDLUCHT OPEENS VANDAAN?
SAKKERLOOT! HET WACHTLOKAAL STAAT IN LICHTER LAAIE!
BRAND! BRAND! HELP!
DOOR VUUR EN STOOM VERDREVEN HAASTTEN DE BEWAKERS ZICH UIT HET WACHTHUISJE, IN HUN SCHRIK DE GEVANGENE VERGETEND

MAAR TOM POES WAS HEER BOMMEL NIET VERGETEN!

IK MOET EEN MIDDEL VINDEN OM HEER OLLIE UIT DE GEVANGENIS TE KRIJGEN. EN ALS HIJ DAARNA HET MEESTERTEKEN WEER OVERDRAAGT AAN...

HOLA!

LIEVE HELP! ER IS BRAND BIJ DE GEVANGENIS, WAAR HEER OLLIE IS OPGESLOTEN! MISSCHIEN IS ER WEL WEER IETS, DAT OP DE EEN OF ANDERE MANIER DOOR HET MEESTERTEKEN IS VEROORZAAKT!

WAAR IS HEER OLLIE?

MOEDIG RENDE TOM POES HET BRANDENDE WACHTHUISJE IN...

...WAAR HIJ TEMIDDEN VAN WATER EN VUUR DE BEKLAGENSWAARDIGE HEER AANTROF.

HEER OLLIE!

LAAT MIJ, JONGE VRIEND. IK HEB ER GENOEG VAN OM GEBRANDMERKT DOOR HET LEVEN TE GAAN. MIJN VUUR IS UITGEBLUST.

MAAR HEER OLLIE, U KUNT DAT BRANDMERK ...EH... DAT MEESTERTEKEN WEER KWIJTRAKEN. KOM MEE! VLUG TOCH! STRAKS STORT DIT HUISJE IN!

GOED, IK ZAL GAAN, MAAR NET HEEFT GEEN ZIN. ALS IK DE ENE MOEILIJKHEID ONTLOOP, STORT IK DADELIJK IN DE VOLGENDE.

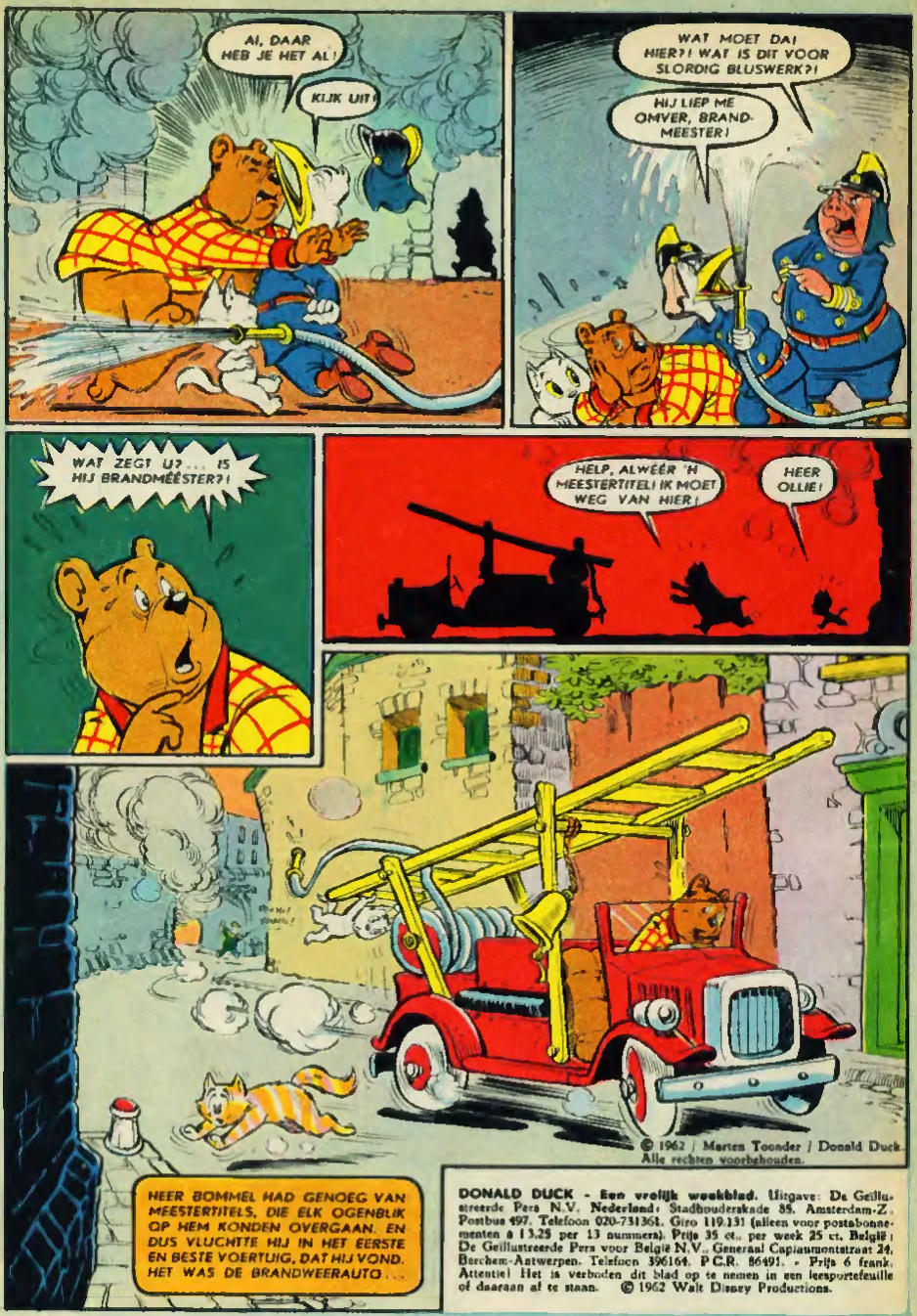

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. **Nederland:** Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z., Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen a f 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. **België:** De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank. Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1962 Walt Disney Productions.